

Το πρώτο μεταπολεμικό Βαλκανικό ράλυ διοργανώθηκε στη Βουλγαρία με έδρα τη Σόφια, τον Ιούνιο του '65. Από την Ελλάδα αναχωρεί επίσημη Ελληνική Εθνική ομάδα. Την νίκη αποσπά Ελληνικό πλήρωμα. Ήταν οι Στ. Ζαλμάς - Σαρ. Αποστολίδης στην πρώτη νίκη Ελληνικού πληρώματος εκτός Ελλάδας. Το δεύτερο Βαλκανικό ράλυ, διοργανώθηκε στην Ελλάδα, τον Νοέμβριο του '66 και η νίκη πηγαίνει επίσης σε Ελληνικό πλήρωμα. Στους Στ. Ζαλμά - Λεων. Αναγνώστου

Το τρίτο Βαλκανικό ράλυ, του '67, θα διοργανωνόταν στη Γιουγκοσλαβία. Λίγους μήνες μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα. Η μη συμμετοχή των Ελληνικών πληρωμάτων είναι μια γνωστή ιστορία, που διηγείται ο [Σαράντης Αποστολίδης](#) στο βιβλίο του «Ειδική μου διαδρομή». Ο Σαράντης βρίσκεται στα Σκόπια, για λογαριασμό της Ε.Λ.Π.Α., προκειμένου να πάρει τις πρώτες πληροφορίες, να δει τους δρόμους και ακολούθως να ενημερώσει τους ενδιαφερόμενους. Δέχεται ένα τηλεφώνημα από τη Σύλβα Κοκκαλάνη με την εντολή να κατέβει άμεσα στην Αθήνα. Το καθεστώς είχε απειλήσει με εξορία τον πρόεδρο της Ε.Λ.Π.Α., Απόστολο Νικολαΐδη, αν επέτρεπε στα ελληνικά πληρώματα να πάνε στη Γιουγκοσλαβία.

Η δικτατορία, ξεπέρασε τις από Βορά φοβίες της, μετά από τέσσερα χρόνια και επέτρεψε την διεξαγωγή του Βαλκανικού το '71 στην Ελλάδα με σημείο εκκίνησης και τερματισμού το Παναθηναϊκό στάδιο.

Σαββάτο 27ης Νοεμβρίου του 1971, δέκα το πρωί. Η Α110 του Βούλγαρου Τσουμπρίκωφ, μόλις έχει κατέβει από την ράμπα, ανοίγοντας τον αγώνα. Η «Ελληνική» Α110, με το διπλό στις πόρτες, ανεβαίνει στη ράμπα να πάρει εκκίνηση. Μετά από 30 ώρες συνεχούς οδήγησης, 1651 χλμ., 15 ειδικές διαδρομές και βαρύ φθινοπωρινό καιρό, με βροχοπτώσεις και ομίχλες η αναμέτρηση ολοκληρώθηκε στο ίδιο σημείο.

Η παράδοση συνεχίστηκε και ακόμα ένα Ελληνικό πλήρωμα κατέκτησε την νίκη. Ήταν οι «Σιρόκο» - Μιλ. Ανδριόπουλος. Ο σκηνοθέτης της ταινίας «Ο άγνωστος εκείνης της νύχτας», Οδυσσέας Κωστελέτος, διαλέγει σκηνές από την εκκίνηση και εξέλιξη αυτού του Βαλκανικού για να κορυφώσει και να ολοκληρώσει το σενάριό του.

Μια σπάνια εικόνα. Κάτω από την νεφροσκεπή Αθήνα, με φόντο τον Παρθενώνα, αμέσως μετά τον τερματισμό του Βαλκανικού ράλυ, μια Ελληνίδα ρεπόρτερ, ηχογραφεί τις απόψεις του καπνίζοντα Τούρκου, Αλί Σιπαχί. Δίπλα του η σύζυγος και συνοδηγός του, σε ένα χαρούμενο ενσταντανέ. Το τουρκικό πλήρωμα είχε φέρει την δυο – δυο, δεύτερη στον τερματισμό, με μια ελάχιστη διαφορά από τον τρίτο [Τζώ νυ](#). Ο Αλί Σιπαχί ήταν συχνότατος επισκέπτης και στο ράλυ «Ακρόπολις» από την δεκαετία του '60.

Οι προσεκτικοί θα παρατηρήσουν ότι τα πλάνα του αληθινού αγώνα είναι νεφροσκεπή, ενώ τα φιξιών έχουν τραβηχτεί σε ηλιοφάνεια, σκηνικά όμως είναι άρτια. Συνοδηγός του πρωταγωνιστή Τόλη Βοσκόπουλου είναι ένα πασίγνωστο πρόσωπο των Ελληνικών αγώνων, ο Μηνάς Βουρδουμπάκης, μέσα σε έναν «Μοσχοβίτη». Είναι ένα μουσταρδί Μόσκιβιτς, με το οποίο ο Μηνάς ως οδηγός, με τον Χρήστο Τσαβό δεξί κάθισμα είχαν συμμετάσχει και τερματίσει στην 11η θέση.

Στην πλοκή και από το φωτιζόμενο εσωτερικό του αυτοκινήτου, ο Μηνάς φαντάζει θεόρατος δίπλα στον πρωταγωνιστή, αλλά η κινηματογραφική του τύχη ήταν δραματική, καθώς τον άφησαν ημιθανή και αβοήθητο μέσα στο ανατραπέν όχημα που εξερράγη. Εντυπωσιακά, χωρίς αμφιβολία, τα γυρίσματα για την εποχή τους.

Είχε κάνει εντύπωση η ταινία, ειδικά στους θαυμαστές του τραγουδιστή, που συνθέτει ένα ενδιαφέρον ντουέτο με την Νόρα Βαλσάμη, ότι πρέπει για ένα λαϊκό κινηματογραφικό ανάγνωσμα, το οποίο, ωστόσο, θα πρέπει να κριθεί με τα μέτρα και τα σταθμά της εποχής, καθότι οι διάλογοι, οι συμπεριφορές αντανakλούν εκείνη την περίοδο.

Ιδού και το πλήρωμα του Μόσκβιτς που τερμάτισε στην ενδέκατη θέση. Ο Μηνάς (δεξιά) και ο Χρήστος κουρασμένοι, από το «μικρό λασπωμένο Ακρόπολις», αλλά χαμογελαστοί στον τερματισμό. Την αντιπροσώπευση των Σοβιετικών οχημάτων στην Ελλάδα είχε τότε, η οικογένεια Ηλιόπουλων.